

[OSTROŻEŃ *sb m*

N sg ostroż(e)ń.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

bot. Cirsium oleraceum (L.); Scop., ostrożeń warzywny, bylina lub roślina dwuletnia z rodziny złożonych (Compositae), stosowana w medycynie ludowej: Ostrożeń/ Cirsium. welfch ochfzentszug. SienHerb L#.

FP